
Shri Vishnu Stavaraja 2

श्रीविष्णुस्तवराजः २

Document Information

Text title : Shri Vishnu Stavaraja 2 03 13
File name : viShNustavarAjaH2.itx
Category : vishhnu, shataka, stavarAja, vishnu
Location : doc_vishhnu
Proofread by : Rajesh Thyagarajan
Description/comments : From stotrArNavaH 03-13
Latest update : August 14, 2021
Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 9, 2024

sanskritdocuments.org

Shri Vishnu Stavaraja 2

श्रीविष्णुस्तवराजः २

(भीष्मस्तवराजः)

जनमेजय उवाच-

शरतव्ये शयानस्तु भरतानां पितामहः ।
कथमुत्सृष्टवान् देवं कं थ योगमधारयत् ॥ १ ॥

वैशम्पायन उवाच-

शृणुष्ववहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
भीष्मस्य कुरुशार्दूल देहोत्सर्गं मलात्मनः ॥ २ ॥

प्रवृत्तमात्रे त्वयन उत्तरे वै द्विवाकरे ।
शुकलपक्षस्य याष्टभ्यां माघमासस्य पार्थिव ॥ ३ ॥

प्राजापत्ये थ नक्षत्रे मध्यं प्राप्ते द्विवाकरे ।
समावेशयदात्मानमात्मन्येव समाहितः ॥ ४ ॥

विडीर्णाशुरिवाहित्यो भीष्मः शितशरैश्चितः ।
शिश्ये परमया लक्ष्या वृत्तो ब्राह्मणसत्तमैः ॥ ५ ॥

व्यासेन वेदविदुषा नारदेन सुरर्षिणा ।
देवरातेन वात्सेन तथा श्येनसुमन्तुना ॥ ६ ॥

तथा जैमिनिना यैव पैलवेन मलात्मना ।
शाण्डिल्यदेवलाभ्यां थ मैत्रेयेण थ धीमता ॥ ७ ॥

असितेन वसिष्ठेन कौशिकेन मलात्मना ।
डरीतरोमशाभ्यां थ तथात्रेयेण धीमता ॥ ८ ॥

भृङ्गस्यतिश्च शुकश्च व्यवनश्च मलामुनिः ।
सनत्कुमारकपिवौ वाल्मीकिस्तुम्भुरुः कुरुः ॥ ९ ॥

मौद्गल्यो भार्गवो रामस्तृण्णिन्दुमलामुनिः ।

पिप्पलादश्च वायुश्च संवर्तः पुलहः कथः ॥ १० ॥
 काश्यपश्च पुलस्त्यश्च ऋतुर्दक्षः पराशरः ।
 मरीचिरङ्गिराः कण्वो गौतमो गालवो मुनिः ॥ ११ ॥
 धौम्यो विभाण्डो माण्डव्यो धौम्रकृष्णानुभौतिकः ।
 उलूकः परमो विप्रो मार्कण्डेयो मलामुनिः ॥ १२ ॥
 भास्करः पूरणः कृष्णः सूतः परमधार्मिकः ।
 शैब्येन याज्ञवल्क्येन शङ्खेन लिपितेन च ॥ १३ ॥
 अतेश्चान्यैर्मुनिगणैर्मंडाभागैर्मंडात्मभिः ।
 श्रद्धादमपुरस्कारैर्वृतश्चन्द्र एव ऋषैः ॥ १४ ॥
 भीष्मस्तु पुरुषव्याघ्रः कर्मणा मनसा गिरा ।
 शरतल्पगतः कृष्णं प्रदध्मौ प्राञ्जलिः शुचिः ॥ १५ ॥
 स्वरेण दृष्टपुष्टेन तुष्टाव मधुसूदनम् ।
 योगेश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ १६ ॥
 कृताञ्जलिः शुचिर्भूत्वा वाग्विदं प्रवरः प्रभुः ।
 भीष्मः परमधर्मात्मा वासुदेवमधास्तुवत् ॥ १७ ॥
 भीष्म उवाच-
 आरिराधयिषुः कृष्णं वाचं जिगदिषामि याम् ।
 तथा व्याससमासिन्या प्रीयतां पुरुषोत्तमः ॥ १८ ॥
 शुचिं शुन्पिदं उंसं तत्पदं परमेष्ठिनम् ।
 युञ्ज्वा सर्वात्मनात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ॥ १९ ॥
 अनाद्यन्तं परं ब्रह्म न देवा नर्षयो विदुः ।
 अेकोऽयं वेद भगवान् घाता नारायणो हरिः ॥ २० ॥
 नारायणादृषिगणास्तथा सिद्धमडोरगाः ।
 देवा देवर्षयश्चैव यं विदुः परमव्ययम् ॥ २१ ॥
 देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
 यं न जानन्ति को ज्येष कुतो वा भगवानिति ॥ २२ ॥
 यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठन्ति च विशन्ति च ।
 गुण्णीभूतानि भूतेशे सूत्रे मण्डिगणा एव ॥ २३ ॥

यस्मिन्नित्ये तते तन्तौ दृढे अगिव तिष्ठति ।
 सद्यसद्ग्रथितं विश्वं विश्वगे विश्वकर्मणि ॥ २४ ॥
 उरि सद्यस्रशिरसं सद्यस्रयरणोक्षणाम् ।
 सद्यस्रब्राह्मकुटं सद्यस्रवदनोज्ज्वलम् ॥ २५ ॥
 प्राङ्गुर्नारायणं देवं यं विश्वस्य परायणाम् ।
 अणीयसामणीयांसं स्थविष्टं य स्थवीयसाम् ॥ २६ ॥
 गरीयसां गरिष्ठं य श्रेष्ठं य श्रेयसामपि ।
 य वाङ्मयनुवाङ्मयु निषत्सूपनिषत्सु य ॥ २७ ॥
 गृणन्ति सर्वकर्माणां सत्त्वं सत्येषु सामसु ।
 यतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्वस्थं सात्वतां पतिम् ॥ २८ ॥
 यं द्विव्यैर्द्वयमर्थन्ति गुण्यैः परमनामभिः ।
 यस्मिन्नित्यं तपस्तप्तं यद्गुणेष्वनुतिष्ठति ॥ २९ ॥
 सर्वात्मा सर्ववित् सर्वः सर्वगः सर्वभावनः ।
 यं देवं देवकी देवी वसुदेवाद्यज्जन्तु ॥ ३० ॥
 भौमस्य ब्रह्मणो गुण्यै दीप्तमग्निमिवारणिः ।
 यमनन्यो व्यपेतासिरात्मानं वीतकल्मषम् ॥ ३१ ॥
 षष्ठानन्त्याय गोविन्दं पश्यत्यात्मानमात्मनि ।
 अतिवाय्विन्द्रकर्माणामतिसूर्याग्नितेजसम् ॥ ३२ ॥
 अतिबुद्धीन्द्रयात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ।
 पुराणो पुरुषं प्रोक्तं ब्रह्म प्रोक्तं युगादिषु ॥ ३३ ॥
 क्षये सङ्घर्षाणां प्रोक्तं तमुपास्यमुपास्महे ।
 यमेकं बहुधात्मानं प्रातर्भूतमधोक्षणम् ॥ ३४ ॥
 नान्यभक्ताः क्रियावन्तो यजन्ते सर्वकामदम् ।
 यं प्राङ्गुर्गतः कोशं यस्मिन् संविडिताः प्रजाः ॥ ३५ ॥
 यस्मिन् लोकाः स्फुरन्तीमे जले शकुनयो यथा ।
 ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सद्यसतः परम् ॥ ३६ ॥
 अनादिमध्यपर्यन्तं न देवा नर्षयो विदुः ।

यं सुरासुरगन्धर्वससिद्धर्षिमहोरगाः ॥ ३७ ॥

प्रयता नित्यमर्थान्ति परमं द्युःखभेषजम् ।

अनादिनिधनं देवमात्मयोनिं सनातनम् ॥ ३८ ॥

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ।

यं वै विश्वस्य कर्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ॥ ३९ ॥

वदन्ति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ।

हिरण्यवर्णं यं गर्भमदितेर्देव्यनाशनम् ।

अेकं द्वादशधा जज्ञे तस्मै सूर्यात्मने नमः ॥ ४० ॥

शुक्ले देवान् पितृन् कृष्णे तर्पयत्यमृतेन यः ।

यश्च राजा द्विजातीनां तस्मै सोमात्मने नमः ॥ ४१ ॥

महत्तस्तमसः पारे पुरुषं व्यतिजेजसम् ।

यं ज्ञात्वा मृत्युमत्येति तस्मै ज्ञेयात्मने नमः ॥ ४२ ॥

यं बृहन्तं बृहत्युज्ये यमग्नौ यं महाध्वरे ।

यं विप्रसद्गधा गायन्ति तस्मै वेदात्मने नमः ॥ ४३ ॥

ऋग्यजुस्सामधामानं दशार्धं हविरात्मकम् ।

यं समतन्तुं तन्वन्ति तस्मै यज्ञात्मने नमः ॥ ४४ ॥

यतुर्भिश्च यतुर्भिश्च द्वाभ्यां पञ्चभिरेव यः ।

दूयते यः पुनर्द्वाभ्यां तस्मै लोमात्मने नमः ॥ ४५ ॥

यः सुपर्णो यजुर्नामं खन्द्दोगात्रस्त्रिवृच्छिराः ।

रथन्तरबृहत्पक्षस्तस्मै स्तोत्रात्मने नमः ॥ ४६ ॥

यः सलस्रसवे सत्रे जज्ञे विश्वसृजामृषिः ।

हिरण्यवर्णः शकुनिः तस्मै ताक्ष्यात्मने नमः ॥ ४७ ॥

पदाङ्गं सन्धिपर्वाणं स्वरव्यञ्जनभूषणम् ।

यमाहुश्चाक्षरं नित्यं तस्मै वीर्यात्मने नमः ॥ ४८ ॥

यज्ञाङ्गो यो वराहो वै भूत्वा गामुज्जहार ह्यः ।

लोकत्रयहितार्थाय तस्मै वीर्यात्मने नमः ॥ ४९ ॥

यः शेते योगमास्थाय पर्यङ्गे नागभूषिते ।

कृणासलस्रचिते तस्मै निद्रात्मने नमः ॥ ५० ॥

यश्चिनोति सतां सेतुमृतेनामृतयोनिना ।
 धर्मार्थं व्यवहारार्थं तस्मै सत्यात्मने नमः ॥ ५१ ॥
 यं पृथग्धर्मस्वरक्षाः पृथग्धर्मकृलेषिणः ।
 पृथग्धर्मैः समर्थन्ति तस्मै धर्मात्मने नमः ॥ ५२ ॥
 यतः सर्वे प्रसूयन्ते ल्यनङ्गात्माङ्गद्वेडिनः (?) ।
 उन्मादः सर्वभूतानां तस्मै कामात्मने नमः ॥ ५३ ॥
 यं तं व्यक्तस्थमव्यक्तं विधिनन्ति मदर्षयः ।
 क्षेत्रे क्षेत्रज्ञमासीनं तस्मै क्षेत्रात्मने नमः ॥ ५४ ॥
 यं त्रिधात्मानमात्मस्थं वृत्तं षोडशभिर्गुणैः ।
 प्राङ्मुः सम्पदं साङ्ख्यास्तस्मै साङ्ख्यात्मने नमः ॥ ५५ ॥
 यं विनिद्राजितश्चासाः शान्ता दान्ता जितेन्द्रियाः ।
 ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्मने नमः ॥ ५६ ॥
 अपुण्यपुण्यः परमे यं पुनर्भवनिर्भयाः ।
 शान्ताः संन्यासैर्नो यान्ति तस्मै मोक्षात्मने नमः ॥ ५७ ॥
 योऽसौ युगसङ्क्रान्ते प्रदीमार्षिर्विभाषसुः ।
 सङ्क्षोभयाति भूतानि तस्मै घोरतात्मने नमः ॥ ५८ ॥
 सम्भक्ष्य सर्वभूतानि कृत्वा यैकार्णवं जगत् ।
 भालः स्वपिति यश्चैकस्तस्मै मायात्मने नमः ॥ ५९ ॥
 अजस्य नाभ्यां सम्भूतं यस्मिन् विश्वं प्रतिष्ठितम् ।
 पुष्करं पुष्कराक्षस्य तस्मै पद्मात्मने नमः ॥ ६० ॥
 सङ्क्रान्तिरसे यैव पुरुषायामितात्मने ।
 यतुस्समुद्रपर्यङ्के योगनिद्रात्मने नमः ॥ ६१ ॥
 यस्य केशेषु शुभूता नद्यः सर्वाङ्गसन्धिषु ।
 कुक्षौ समुद्राश्चत्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः ॥ ६२ ॥
 यस्मात् सर्वाः प्रसूयन्ते सर्गप्रलयविडिधाः ।
 यस्मिंश्चैव प्रलीयन्ते तस्मै छेत्वात्मने नमः ॥ ६३ ॥
 यो निषण्णो भवेद्रात्रौ दिवा भवति विष्ठितः ।

छष्टानिष्टत्य य द्रष्टा तस्मै द्रष्टात्मने नमः ॥ ६४ ॥

अकुण्ठं सर्वकार्येषु धर्मकार्यार्थमुद्यतम् ।

वैकुण्ठस्य छि तद्रूपं तस्मै कार्यात्मने नमः ॥ ६५ ॥

विभज्य पञ्चधात्मानं वायुर्भूतशरीरगः ।

यश्चेष्टयति भूतानि तस्मै वाय्वात्मने नमः ॥ ६६ ॥

अज्म वङ्गं भुजौ क्षत्रं कृत्स्नमूडुदरं विशः ।

पादौ यस्याश्रिताः शूद्रास्तस्मै वाष्पात्मने नमः ॥ ६७ ॥

युगेष्वावर्तते योगैर्दिनत्वयनढायनैः ।

सर्गाप्रलययोः कर्ता तस्मै कालात्मने नमः ॥ ६८ ॥

यस्याग्निरास्यं धौर्मूर्धा षं नाभिश्चरणी क्षितिः ।

सूर्यश्चक्षुर्दिशः श्रोत्रे तस्मै लोकात्मने नमः ॥ ६९ ॥

विषये वर्तमानो यं तं वैशेषिकनिर्गुणैः ।

प्राङ्मुखिषयगोमारं तस्मै गोष्वात्मने नमः ॥ ७० ॥

अन्नपानेन्धनमयो रसप्राणविवर्धनः ।

यो धारयति भूतानि तस्मै प्राणात्मने नमः ॥ ७१ ॥

प्राणानां धारणार्थाय योऽन्नं भुङ्क्ते यतुर्विधम् ।

अन्तर्भूतः पयत्यग्निस्तस्मै पाकात्मने नमः ॥ ७२ ॥

पिङ्गोक्ष्णसटं यस्य रुपं दंष्ट्रान्पायुधम् ।

दानवेन्द्रान्तकरणं तस्मै दृमात्मने नमः ॥ ७३ ॥

रसातलगतः श्रीमाननन्तो भगवान् विभुः ।

जगद्धारयते कृत्स्नं तस्मै वीर्यात्मने नमः ॥ ७४ ॥

यो मोडयति भूतानि स्नेहपाशानुबन्धनैः ।

सर्गस्य रक्षणार्थाय तस्मै मोहात्मने नमः ॥ ७५ ॥

सुतलातलमध्यस्थो हत्वा तु मधुकैटभौ ।

उद्धृता येन वै वेदास्तस्मै मत्स्यात्मने नमः ॥ ७६ ॥

ससागरनगां भिन्नत् समद्वीपां वसुन्धराम् ।

यो धारयति पृष्ठेन तस्मै कूर्मात्मने नमः ॥ ७७ ॥

अेकार्णवि ङि मग्रां तां वाराढं रुपमास्थितः ।
 उदधार मर्डीं थोडसौ तस्मै ङोडात्मने नमः ॥ ७८ ॥
 नारसिंढवपुः कृत्वा यस्त्रैवोड्यभयङ्करम् ।
 ङिरण्यकशिपुं जग्ने तस्मै सिंढात्मने नमः ॥ ७९ ॥
 वामनं रुपमास्थाय ङलिं संयम्य मायया ।
 ँमे ङान्तास्त्रथो लोकास्तस्मै ङान्तात्मने नमः ॥ ८० ॥
 जमदग्निस्तुतो भूत्वा रामः परशुधृत् प्रभुः ।
 सडस्राङ्गुनडन्तैव तस्मा उग्रात्मने नमः ॥ ८१ ॥
 रामो दाशरथिर्भूत्वा पौलस्त्यकुलनन्दनम् ।
 जघान रावणं सङ्ग्रथे तस्मै ङात्रात्मने नमः ॥ ८२ ॥
 वसुदेवसुतः श्रीमान् वासुदेवो जगत्पतिः ।
 जडार वसुधाभारं तस्मै कृष्णात्मने नमः ॥ ८३ ॥
 बुद्धरुपं समास्थाय सर्वधर्मपरायणः ।
 मोडयन् सर्वभूतानि तस्मै मोडात्मने नमः ॥ ८४ ॥
 ङनिष्यति डलेरन्ते भ्वेष्ठांस्तुरगवाडनः ।
 धर्मसंस्थापनार्थाय तस्मै डड्यात्मने नमः ॥ ८५ ॥
 आत्मज्ञानमिदं ज्ञानं ज्ञात्वा पञ्चस्ववस्थितः ।
 यं ज्ञानेनाधिगच्छन्ति तस्मै ज्ञानात्मने नमः ॥ ८६ ॥
 अत्रमेयशरीराय सर्वतो बुद्धियक्षुषे ।
 अपारपरमेयाय तस्मै दिव्यात्मने नमः ॥ ८७ ॥
 जटिने दण्डिने नित्यं लम्भोदरशरीरिणे ।
 डमण्डलुनिषङ्गाय तस्मै ङ्रह्मात्मने नमः ॥ ८८ ॥
 शूढिने त्रिदशेशाय त्र्यम्बकाय मडात्मने ।
 भस्मदिङ्गोध्वलिङ्गाय तस्मै रुद्रात्मने नमः ॥ ८९ ॥
 यन्द्रार्धकृतशीर्षाय व्यालयज्ञोपवीतिने ।
 पिनाकशूलडस्ताय तस्मा उग्रात्मने नमः ॥ ९० ॥
 पञ्चभूतात्मभूताय भूतादिनिधनाय य ।
 अङ्कोधद्रोडमोडाय तस्मै शान्तात्मने नमः ॥ ९१ ॥

यस्मिन् सर्वं यतः सर्वं यः सर्वं सर्वतश्च यः ।
 यश्च सर्वमयो देवस्तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ ९२ ॥
 विश्वकर्मत्रमस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसम्भव ।
 अपवर्गस्थ भूतानां पञ्चानां पुरतः स्थित ॥ ९३ ॥
 नमस्ते त्रिषु लोकेषु नमस्ते परतस्त्रिषु ।
 नमस्ते दिक्षु सर्वासु त्वं छि सर्वमयो निधिः ॥ ९४ ॥
 नमस्ते भगवन् विष्णो लोकाणां प्रभववाप्ययम् ।
 त्वं छि कर्ता षुषीकेश संडर्ता चापराजितः ॥ ९५ ॥
 तेन पश्यामि भगवन् दिव्येषु त्रिषु वर्त्मसु ।
 तथ्य पश्यामि तत्त्वेन यत्ते इपं सनातनम् ॥ ९६ ॥
 द्विवं ते शिरसा व्यासं पट्टभ्यां देवी वसुन्धरा ।
 विक्रमेण त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ॥ ९७ ॥
 दिशो भुजा रविश्चक्षुर्वीर्यं शुक्रः प्रजापतिः ।
 सप्तमार्गा निरुद्धास्ते वायोरमिततेजसः ॥ ९८ ॥
 अतसीपुष्पसङ्काशं पीतकौशेयवाससम् ।
 नमस्यन्ति य गोविन्दं न तेषां विद्यते भयम् ॥ ९९ ॥
 नमो नरकसन्त्रासरक्षामाण्डलकारिणे ।
 संसारनिम्नगावर्ततरिकाष्ठाय विष्णवे ॥ १०० ॥
 नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणखिताय य ।
 जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ १०१ ॥
 प्राणकान्तारपाथेयं संसारच्छेदभेषजम् ।
 दुग्भशोकपरिन्नाणं हरितित्यक्षरद्रयम् ॥ १०२ ॥
 यथा विष्णुमयं सत्यं यथा विष्णुमयं जगत् ।
 यथा विष्णुमयं सर्वं पापं मे नश्यतां तथा ॥ १०३ ॥
 त्वां प्रपन्नाय भक्त्याय गतिमिष्टां जिगीषवे ।
 यश्छ्रेयः पुण्डरीकाक्षं तं ध्यायस्व सुरेश्वरम् ॥ १०४ ॥
 धृति विधातपोयोनिरयोनिर्विष्णुरीडितः ।

वाग्यज्ञेनार्थितो देवः प्रीयतां मे जनार्दनः ॥ १०५ ॥

नारायणं परं ब्रह्म नारायणपरं तपः ।

नारायणपरं येदं सर्वं नारायणाम्कम् ॥ १०६ ॥

वैशम्पायन उवाच-

येतावदृक्त्वा वयनं भीष्मस्त्वाडतमानसः ।

नम ऽत्येव कृष्णाय प्राणामकरोत्तदा ॥ १०७ ॥

अधिगम्य तु योगेन भक्तिं भीष्मस्य माधवः ।

त्रैलोक्यदर्शनं ज्ञानं दिव्यं दत्त्वा यथौ हरिः ॥ १०८ ॥

तस्मिन्नुपरते शब्दे ततस्ते ब्रह्मवादिनः ।

भीष्मं वाग्भिर्बाष्पकण्ठास्तमानर्घ्युर्मंडामतिम् ॥ १०९ ॥

ते स्तुवन्तश्च विप्राभ्याः केशवं पुरुषोत्तमम् ।

भीष्मं च शनकैः सर्वे प्रशशंसुः पुनः पुनः ॥ ११० ॥

यं योगिनः प्राणविभोक्षकावे

यत्नेन शित्ते विनिवेशयन्ति ।

साक्षात्पुरस्ताद्धरिभीक्ष्माणः

प्राणान् जडाँ प्राणकालो हि भीष्मः ॥ १११ ॥

शुक्लपक्षे दिवा भूमौ गङ्गायां चोत्तरायणे ।

धन्यास्तात मस्मिन्ति दृढयस्थे जनार्दने ॥ ११२ ॥

विदित्वा भक्तियोगं तु भीष्मस्य पुरुषोत्तमः ।

सहस्रोत्थाय सन्तुष्टो यानमेवान्यपद्यत ॥ ११३ ॥

केशवः सात्यकिश्चैव रथेनैकेन जग्मतुः ।

अपरेण मडात्मानौ युधिष्ठिरधनञ्जयौ ॥ ११४ ॥

भीमसेनो यमौ योभौ रथमेकं समास्थिताः ।

कृपो युयुत्सुः सूतश्च सञ्जयश्चापरं रथम् ॥ ११५ ॥

तै रथैर्नगराकारैः प्रयाताः पुरुषर्षभाः ।

नेमिघोषेण मडता कम्पयन्तो वसुन्धराम् ॥ ११६ ॥

ततो गिरः पुरुषवरैः स्तवान्विता

द्विजैरिताः पथि सुमनाः सुशुश्रुवे ।

कृताञ्जलै प्रणतमथापरं जनं

स केशिडा मुदितमनाभ्यनन्दत् ॥ ११७ ॥

अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमउेश्वरम् ।

धर्माध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ११८ ॥

धर्मं स्तवं यः पठति शार्ङ्गधन्वनः

शृणोति वा भक्तिसमन्वितो जनः ।

स यकथृत प्रतिष्ठतदग्धकल्मषो

जनार्दनं प्रविशति देवसङ्घे ॥ ११९ ॥

अशनिशितसुधारं यस्य यक्षं सुधारु

मण्डिकनकविचित्रे कुण्डले यस्य कर्णे ।

भ्रमरशतसदस्रैः सेविता यस्य मावा

असुरकुलनिहन्ता प्रीयतां वासुदेवः ॥ १२० ॥

स्तवराजः समाभोडयं विष्णोरदृभुतकर्मणः ।

गाङ्गेयेन पुरा गीतो मखापातकनाशनः ॥ १२१ ॥

श्रीभगवानुवाच -

यः पठेत धृष्टं स्तोत्रं मम जन्मानुकीर्तनम् ।

देवलोकमतिक्रम्य तस्य लोको यथा मम ॥ १२२ ॥

इति श्रीमहाभारतान्तर्गतः श्रीविष्णुस्तवराजः अथवा

भीष्मस्तवराजः सम्पूर्णाः ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

——
Shri Vishnu Stavaraja 2

pdf was typeset on February 9, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

